

Божии̑ иде уз улицу

Марина Адамов-Стојадиновић
по запису Драгослава Девића

1.

Бо-жи̑ и-де уз у-ли-цу, те се ве-се-ли, те се ве-се-ли.

2.

Пред њим и-де жарко сун-це, те му сви-јет-ли, те му сви-јет-ли.

3.

У ли-је-ву гранат гра-ну од-ло-во-ри-ке, од-ло-во-ри-ке.

4.

Да ки-ти-мо на-ше ку-ће, све-те и-ко-не, све-те и-ко-не.

5.

Но-си Бо-жо у ру-ка - ма ки-те цви-је - ћа, ки-те цви-је - ћа.

6.

У де-сни-ци ру-ци но-си гра-ну мас-ли - не, гра-ну мас-ли - не.

7.

И бадња-ке, бо-житња-ке, што нас ве-се - ле, што нас ве-се - ле.

8.

Ве-се-ли се младо, ста-ро, и све-не - ја - ко, и све-не - ја - ко.

9.

Музичка партитура за два гласа (сопран и тенор) на планшете. Музиката е во 3/4 такт и мажорски тон. Текстот е: Ве-сел'мо се, љу-би-мо се, мир-бо-жај-мо се, мир-бо-жај-мо се.

Вел'мо се, љуби-мо се, мир-бо-жај-мо се, мир-бо-жај-мо се.